

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 167/06

בפני: כבוד השופטת א' פרוקצ'יה
כבוד השופט א' גרוניס
כבוד השופט ס' גובראן

העותר: אשר ווינראוך

נגד

המשיב: משרד החינוך

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופטת א' פרוקצ'יה:

1. עניינה של עתירה זו בבקשת העותר כי יינתן טעם מדוע לא יוענק לו פרס ישראל. עתירה זו מהווה המשך לעתירות דומות אותן הגיש העותר בשנת 1997 (בג"ץ 2608/97; דנג"ץ 4468/97), עתירות אשר נדחו על ידי בית משפט זה מן הטעם כי לא העלו כל עילה למתן סעד.
2. בקשתו הנוכחית של העותר, כקודמותיה, כתובה בלשון שאינה בהירה די צורכה. מן המעט הניתן לפירוש עולה כי העותר הגיש את מועמדותו לקבלת פרס ישראל על מפעל חייו ותרומתו לחברה ולמדינה, וזה, כאמור, לא ניתן לו. עיקר טענתו של העותר בכך כי בידי ועדת הפרס אין הכלים הנדרשים על מנת לבחון את תרומתו למדינה, ומשום כך החלטת המשיבים שלא להעניק לו את הפרס פגומה, ויש לשנותה.

3. שאלת התערבותו של בית משפט זה בשיקוליה ובהחלטותיה של ועדת פרס ישראל עלתה פעמים מספר בפני בית משפט זה (ראו: בג"ץ 2205/97 ח"כ אדיסו מסאלה נ' שר החינוך והתרבות, פ"ד נא(1) 233; בג"ץ 1933/98 ח"כ צבי הנדל נ' שר החינוך והתרבות, תק-על 98(1), 26; בג"ץ 2348/00 סיעת המפד"ל נ' שר החינוך, תק-על 2000(2), 527; בג"ץ 2769/04 ח"כ שאול יהלום נ' שרת החינוך והספורט ואח', פ"ד נח(4), 823). אמנם, בכל המקרים הללו נדונה עתירתם של אלו אשר ביקשו לבטל את החלטת ועדת הפרס להעניק את הפרס לאדם זה או אחר, ואולם במסגרת עתירות אלה הוגדרו גידרי התערבותו של בית משפט זה בהחלטות מן הסוג האמור. בהתייחסו למידת התערבותו של בית המשפט בהחלטה להעניק פרס ישראל לפלוני קבע השופט מצא:

”ככלל - פרט למקרים נדירים כמבואר לעיל - החלטת ועדת שופטים לפרס ישראל להעניק פרס פלוני לפלוני שנתקבלה בתום-לב אינה מקימה עילה משפטית להתערבות בית-המשפט בתוכן ההחלטה” (עניין חה”כ יהלום, שם, בעמ' 833).

”מקרים נדירים” אלו מתייחסים למקרים קיצוניים בהם החלטות נגועות בפסול של ניגוד עניינים, שחיתות, וכיוצא באלה תופעות שאין עתירה זו עוסקת בהן.

בהתאם לתקנון פרסי ישראל, המסדיר את הליך הענקת פרס ישראל על השלכותיו, בחירת הזכאים לקבלת פרס ישראל מופקדת בידי ועדות שופטים, המתמנות על ידי שר החינוך בכל אחד מן התחומים בהם הוחלט להעניק את פרס ישראל באותה שנה. חתן הפרס בכל אחד מן התחומים נבחר פה-אחד על ידי חברי הוועדה, מתוך רשימת מועמדים המונחת בפניה.

”לוועדת השופטים... נתון שיקול דעת רחב לבחור במי שנראה בעיניה כמועמד הראוי ביותר לקבלת הפרס באותו התחום... וועדת שופטים שמונתה כדין ופעלה בתום-לב ותוך קיום הכללים שהותוו בתקנון לפעולתה, סוברנית להחליט על פי הבנתה המלאה. ניתן לומר, כי החלטתה כמעט חסינה מפני התערבות, בין מצידו של

שר החינוך, ובין מצידו של בית המשפט" (דברי השופט
מצא בעניין חה"כ יהלום, שם, בעמ' 830).

4. העתירה שלפנינו, אינה מספקת כל פרטים באשר לאי-תקינות הליך עבודתה של ועדת הפרס. כל תלונתו של העותר בכך, כי בידי הועדה לא היו הכלים המתאימים לבחינת מועמדותו. על טענות מסוג זה כבר השיב בית משפט זה כי "ככלל, יש לצאת מהנחה שבפני ועדת הפרס היו הנתונים והידע הדרושים לצורך החלטתה" (עניין סיעת המפד"ל, בפסקה 6), ולא הוכח אחרת במקרה זה. משכך, אין עתירה זו מגלה על פניה עילה להתערבות בית המשפט הגבוה לצדק.

דין העתירה להידחות על הסף.

ניתנה היום, כ"ג באדר תשס"ו (23.3.06).

שופט

שופט

שופט